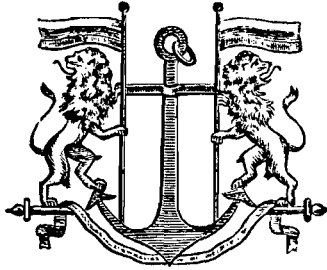


ВАРНЕНСКИЙ ОБЩИНСКИЙ ВЪСТНИКЪ

Излиза три пѣтя въ мѣсеца,
обикновенно на 1, 10 и 20 числа.

Цѣната на вѣстника за година е
4 лева.



Писма, статии, пари и всичко що е за
вѣстника се праща до Градско-Общинското
Управление въ Варна.

За обявления се плаща по 15 стотинки
на рѣдъ.

Въ Варненската Градско-Общинска болница има вакантно мѣсто за единъ аптекаръ, или аптекарски помощникъ съ 160 лева мѣсечна заплата. Желаящитѣ да завзематъ тая длъжностъ да прѣдставятъ нужнитѣ документи въ Общинското Управление.

Поправка. Въ приказа N-о 203, печатанъ въ притурката къмъ „В. Об. Вѣстникъ“ брой 24, погрѣшно е писано въ II колона, 14-ий и 15-ий редове „катранъ 15 грама“ и трѣбва да се четатъ: катранъ 50 грама.

ПРИКАЗИ ПО ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА.

Приказъ

№ 206

Гр. Варна, 24 Августъ, 1892 г.

Кмета на града Варна, като взехъ прѣдъ видъ рѣшението на Съвѣта отъ 22 Августъ т. г. подъ No 309,

ПОСТАНОВИХЪ:

Ст. I. Отъ 1-ий Септември до 1-ий Ноември т. г. хлѣба, изважданъ за проданъ въ гр. Варна, да се приготвя отъ изискуемото се чисто житно брашно добръ испеченъ по долѣозначенитѣ цѣни и теглилки:

А). Първо качество (бѣлъ хлѣбъ)

Единъ хлѣбъ отъ единъ килогр. 17½ ст.

Б). Второ качество (черъ хлѣбъ)

Единъ хлѣбъ отъ 1250 грама 20 ст.

Ст. II. Нарушителитѣ на тоя приказъ и на правилника за хлѣбаритѣ по надлѣжно съставени отъ общинскитѣ агенти и санитарни пристави актове, ще да се подхвърлятъ на наказание съгласно закона.

Кметъ: М. Колони.

Приказъ

№ 207

Гр. Варна, 25 Августъ, 1892 г.

Кмета на Варненската Градска Община като взехъ прѣдъ видъ рапорта на градско-общинскитѣ лѣкари отъ 22 тогъ подъ No 469, съ който ми донася, че употреблението за храна много зеленчукъ, а особено незрѣли и гнили овоци, като дини и пѣпени, каевито въ послѣдне време почнали да се продаватъ изъ града и особено сега, когато прѣвъ силнитѣ жеги върлува между населението злокачествена трѣска, е вредително за общественото здравие, то за въ полза на послѣдното, въ допълнение на приказа по общината на 6 Юлий т. г. подъ No 161 и на основание п. 23 на чл. 88 отъ закона за градскитѣ общини и чл. 15 отъ Санитарний законъ,

ПОСТАНОВИХЪ:

Ст. I. За напрѣдъ строго забранявамъ внасянето и продаванието въ града дини и папешни.

Ст. II. Нарушителитѣ на тоя ми приказъ ще се наказватъ съ глоба до 25 лева съгласно чл. 96 отъ закона за Градскитѣ Общини.

Ст. III. Испълнението му възлагамъ на санитарнитѣ пристави при повѣренното ми управление, които строго да бдѣтъ за това и за всѣко нарушение да съставляватъ актове.

Кметъ: М. Колони

Изводъ отъ рѣшенията на Варнен. Град. Общ. Съвѣтъ.

4 ЮЛИЙ.

248. Прѣдъ видъ семейното и материално положение на Петъръ Димитровъ дава му се срокъ до 1 Октомври т. г. за исплащане останалия му дългъ къмъ Общината, състоящъ се отъ 198 лева.

249. Възлага се търга за прокопанане каналъ за съединението единия ракавъ на р. Дѣвня съ морето върху прѣдприемача Михалаки Юрдановъ за 8139 лева и 6 стот., съгласно поемнитѣ условия, смѣтката и плана — тъй като той прави намаление съ 8% отъ първоначалната стойностъ, безъ всѣкакви отстъпки отъ поемнитѣ условия.

250. Удобрява се търга за поправане и подкърпване хамутитѣ на общинскитѣ смѣтоносни конѣ и се възлага върху Д. Ивановъ сарачъ по 24 лева и 50 ст. помѣсечно до 31 Декември т. г.

251. Остава безъ послѣдствие заявлението на Никола Радиновъ, съ което моли да му се допуститъ да работи керемидчилкъ въ мѣстността между Франгенский пѣтъ и „Франга-Дереси“ — тъй като мѣстото за работение керемиди е опрѣдѣлено другадѣ съ рѣшение No 246 отъ 1888 г.

252. Възлага се прѣдприятието по поправката на Сандровский пѣтъ, именно: 1) направата на основний слой, 2) постиланието на чакъла, 3) направата на мулдитѣ и 4) направата на ригелитѣ — върху Василъ Зарифисъ и Никола Димитровъ, които намаляватъ цѣната, прѣдставена отъ Д. Ангелова, съ 5 стотинки по 4-тѣхъ горни пункта, именно: по 1-й пунктъ — 75 ст., по 2-й п. — 27 ст., по 3-й п. — 1 л. 23 ст., по 4-й п. — 38 стотинки.

253. Разрѣшава се на Гарабетъ Ховасапчанъ да построи житна магазия въ мѣстото си No No 494 и 495 уч. III. споредъ прѣдставенний му за нея планъ съ прошенното си вх. No 5038.

254. Позволява се на Манолъ Х. Лефтеровъ да построи приврѣмenna барака на празното си мѣсто въ улицитѣ „Сливница“ — „6-й Септември“.

условие, щото тая барака да бжде прилична, каквато въобще изиска мѣстото му, като на видно мѣстоположение. При урегулиранieto на горнитѣ двѣ улици, Лефтеровъ се задължава да не прѣдъява никакви претенции за обезщетение, въ случай, че тая барака се събори.

255. Удобрява се доброволното съгласие на Общинското Управление съ прѣдприемача Димитръ Ангеловъ за откопаванieto прѣстѣта отъ насипа на стария жельзниченъ пѣтъ, възходящъ (прѣстѣта) на около 800 куб. метра, и се възлага нему съ прѣдложената му цѣна 56 стотинки за куб. м. съгласно поемнитѣ условия.

256. Назначава се комиссия, състояща се отъ кмета, членоветѣ: Ст. Явашневъ, Н. Бичевъ, К. Мирославовъ, Махмудъ Крѣмскій и общинскій инженеръ, която комиссия да опрѣдѣли мѣсто за салхани, отсамъ старата жельзнична линия, само за прѣвъ тая година, за да не страждѣтъ интереситѣ на интересуюцитѣ се, понеже окончателното уреждане на тоя въпросъ не ще стане тая година.

257. Остава се безъ послѣдствие заявлението на А. Дяковичъ, повѣренникъ на варнен. жит. търговеца Никола Цицилванопуло — съ което моли да не се взема

„шеникъ-парасж“ отъ Варнен. Общ. Управление при изнасянието отъ тукашното пристанище внесениетѣ отъ него 204 вагона храна отъ Разградската и Ишикларската станции, понеже това право било вече взето при изнасянието на тая храна отъ спомѣнатитѣ станции Рѣченитѣ храни сж стоварвани въ Варна и отъ ново мѣрени. слѣдов., спорѣдъ чл. 41 отъ „Правилника за събиране градски берии“ отъ 1891 г., подлѣжжѣтъ на вземание отъ тѣхъ „шеникъ-парасж“. Сжщеврѣменно се упълномощава кмета самъ лично, или чрѣвъ прѣдовѣрено отъ него лице да прѣдставлява Общината прѣдъ сѣдилищата, ако това стане нужно.

258. Прѣдъ видъ прошението на варнен. жителъ Драйфуса, съ което той, основавайки се на рѣшението на Министерскій Съвѣтъ отъ 26 Май т. г. протоколъ No 27, иска да му се повърне оставения му депозитъ 5316 лева въ октроалното управление при изнасянието вънъ прѣвъ Варнен. пристанище десетъчнитѣ храни, съвѣта рѣши: да се ходатайствува прѣдъ Почитаемото Правителство за да остане въ сила до края на текущата година сключеното съ откупчика на октроата и пр. условие, тѣй като въ противенъ случай силно ще постраждѣтъ интереситѣ на Общината и ще се наруши „правилника за градскитѣ берии“ отъ 1891 г.

С П И С ъ К ъ

На новитѣ постройки въ гр. Варна прѣвъ мѣсець Юлий 1892 година.

№ по редъ	Име и прѣзвие на стопанина	Видъ на постройката	Въ кой участъкъ	Кой кварталъ, или улица	№ или буква на аданието	Пространство на постройката		Вземената такса	
						метра	см.	лева	ст.
1	А. Митакова	Сайвантъ	V			40		2	
2	З. Атанасовъ	"	IV	3 линия		45		8	
3	Г. Димитровъ	Мутфакъ	II			20		2	05
4	Т. Мумджиевъ	Салонъ	II	27 Юлий		26		6	50
5	Османъ Мехмедовъ	Пос. къмъ дюген.	III			57	75	14	44
6	Мехмедъ Бекировъ	Ледница	III			72		15	20
7	Георги Мумджиевъ	Сайвантъ	II	Ц. Борисъ				3	50
8	Мехмедъ Фещоловъ	Плѣвникъ	I					3	37
9	П. Продановъ	Дамъ	IV			25		1	20
10	А. Московъ	Барака	III					1	
11	К. В. Поповъ	Сайв. съ мутфак.	II					1	
12	Русси Желевъ	Сайвантъ	V					1	80
13	Юсеинъ Емурловъ	"	II					4	
14	Серкизъ Апишовъ	"	II	Ц. Борисъ				4	20
15	Аврамъ Соломоновъ	Къошеъ	III	Дъбърска				8	85
16	Енгибаръ Х. Зеровъ	Сайвантъ	II					2	
17	Тодоръ Мумджиевъ	Салонъ	II	27 Юлий				6	51
18	Османъ Мехмедовъ	Дюгенъ	III					14	44
19	Мехмедъ Бекировъ	Ледница съ стаи	III					25	20
20	Гаврилъ Нанаѣотовъ	Къща	V	Миладинова				26	70
21	Коста Янакиевъ	"	IV	Татаръ капія				2	74
22	Ст. Томасянъ	Стаи и кухня	II	Ц. Борисъ				12	95
23	Ст. Николовъ	Къща	IV					24	18
24	Върба Крѣстева	"	V					2	74
25	Р. Николова	"	V					2	74
26	Л. М. Бѣлкина	"	IV					2	74
27	Свѣщ. Калканджиевъ	Дюгенъ	IV	Владиславъ				19	
28	Ив Стойковъ	Постройка	III					6	87
29	Андонъ Анастасовъ	Дюг. съ стаи	III					29	05
30	Тома Димитровъ	гор. ет. на къща	IV					6	75
31	Иванъ Ксантопулосъ	Барака	I	Прѣславска				4	

На 31-й Юний т. г. на единъ километръ отъ село-то Турханларъ (Ески-Джумалийска Околина) се е на-мѣрилъ единъ самообесенъ българинъ, на възрастъ око-ло 40 годишенъ, ръстъ срѣденъ, брада кестевява, му-стащи черни, облѣченъ въ бѣли конопени гащи, бо-зева абена антерия, сивъ абявъ елекъ, съ царвули, прѣпасанъ съ синьо-мастиленъ поясъ. Въ пояса на са-мообѣсенія сж намѣрени: 4½ наполеона, 9 лева срѣб-ро и 70 стотинки медъ. Наслѣдниците на умрѣлия да се явятъ за получаване на тая сума.

(Отъ Варн. Окр. Управление)

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

Вѣстия за здравето и болѣстите *).

отъ

Д-ръ М. Перфильевъ

2.

Почвата. Омърсяване на почвата. Почвата, като причи-на на много болѣсти.

Почва се нарича това, което газимъ, туй, което въ обик-новенния животъ се нарича *земя*, ама било то пѣськъ или глина, камѣтъ или черноземъ и т. п. Въ дѣйствителностъ рѣдко се срѣща почва, състояща само отъ едно вѣщество, като напр. само отъ пѣськъ, или камѣкъ и т. в. Има, наистина, пустини, състоящи се само отъ пѣськъ, или отъ камѣне, но пзобщо такива мѣста сж твърдѣ рѣдко. Много по-често въ състава на почвата влизатъ разни вещества: и пѣськъ, и глина, и малко или голѣмо количество черноземъ. Ний нѣма да говоримъ за значението на почвата въ селското стопанство, ще кажемъ само, какво значение има тя за нашето здравие.

Почвата на нашитѣ ниви и ливади ний цѣнимъ по бере-кети на посѣвитѣ, а почвата на която сж построени жилищата ни трѣбва да цѣнимъ тѣй: *врѣди ли тя, или не на нашето здравие*. Пѣська се отличава отъ глината по това, че той много хубаво попива водата, което всѣкой навѣрно е забѣлѣ-звалъ, напр. слѣдъ сплитѣ дъждове: пѣська бива само мокъръ и по него нѣма гълочета, а шемъ припече слънце, или духне вѣтъръ, не остава нито слѣда отъ влага. Съвсѣмъ други каче-ства има глината: тя не попива водата, послѣдната застава по нея и бавно испарява, т. е. испарява се. Но на каквато почва и да е расплескано селото, била тя пѣсьчана, или глинеста, горнитѣ пластове на почвата на улицата се състѣятъ главно отъ това, което въ обикновенния животъ наричаме *калъ*; въ тая *калъ* влиза между другото и смѣтѣтъ отъ животнитѣ, а по двороветѣ и избитѣ кѣмъ всичко това се притуря още мно-го човѣшки нечистотии, които се трупятъ тамъ съ години и рѣдко се дигатъ.

Пѣськливата почва, както казахме по горѣ, добрѣ попива влагата, за това тя бива суха и не остава влага въ нашитѣ жилища. При глинестата почва, наопаки, влагата се събира на повърхността и малко-по-малко, незабѣлѣзано се влива въ дър-ветата, въ грехитѣ и прониква въ жилищата. А влагата на стѣ-нитѣ въ жилищата причинява не малко врѣда за здравето. Че стѣнитѣ, били тѣ дървени, или каменни, се напиватъ съ влага, се доказва съ тоя простъ опитъ: да вземемъ една опе-чена тухла, или пѣрче дърво, да го прѣтеглимъ и послѣ спу-стимъ въ вода, или да го оставимъ на влаженъ въздухъ; подирѣ стимъ въ вода, или да го оставимъ на влаженъ въздухъ; подирѣ нѣколко врѣме отново да притеглимъ тухлата или дървото, какво ще видимъ? Тѣ ще тежатъ по-вече. Защо? Защото тѣ сж по-пили вода и кѣмъ тѣхната тѣжина се е прибавила и тѣжната на водата.

Сжщото става и съ стѣнитѣ на нашитѣ жилища. Водата и влагата, които се напиратъ въ почвата или на повърхността ѝ се попиватъ отъ дървото и го правятъ влажно, годно за гниение и за това нетрайно. Но съ това не се свършва врѣдата отъ вла-гата. Ясно е, че ако дървото или тухлата поглѣщатъ вода и ставатъ по-тѣжки, то трѣба, значи, да има въ тѣхъ такива празнини, които се напълватъ съ вода. И това е досущъ вѣрно и наистина има такива празнини и въ дървото и въ тухлитѣ, както и въ всѣкой другъ строителенъ материалъ, — нѣщо което, както и въ всѣкой другъ строителенъ материалъ, — нѣщо което, даже се вижда, и съ просто око кога се взрѣмъ въ тухлата и дървото. Въ дървото или тухлата ние ще видимъ малки трап-чинки и дупчици, които у сухото дърво или тухла биватъ на-

пълнени съ въздухъ. Значението на тия трапчинки или праз-нини е голѣмо. Ако тѣ не бѣхж, ний мжно бихме дигали въ жилищата си, защото чрѣзъ тия празнини става непрѣкъсна-ното замѣняване на сгрѣтния, топлия въздухъ въ нашитѣ жи-лища съ по-прѣсния, вѣншенъ, уличенъ въздухъ. Това се на-рича провѣтриване. Колкото разликата въ топлината между вѣншния въздухъ и кѣщния е по-голѣма, толкова това провѣ-триване, т. е. смѣняването на разваленъ въздухъ съ прѣс-ния става по-скоро, което най-добрѣ се осѣща зимъсь и което навѣрно всѣкому се е случвало да испыта, сѣдейски до вѣн-шната стѣна зимъсь, когато отъ стѣната „духа“, както казватъ въ обикновенния животъ. Отъ това провѣтриване разваленя и нагретъ въздухъ въ жилищата ни се смѣнява съ прѣсенъ хладенъ, отъ улицата и, ако да не бѣше тая смѣна, ний би чувствували задушностъ и бихме се разболѣли.

Да си прѣдставимъ сега, че кѣщата ни е построена на влажна почва. Какво ще стане тогава? Водата полека-лека, като по сламка, ще се качва отъ долу на горѣ и полека-лека ще испарява всички празнини, които по-прѣди сж били заети отъ въздуха, който ще се истика тогазъ на вѣнъ, по тѣзи про-ста причина, че въ едно и сжщо врѣме не могатъ да стожатъ въ едно мѣсто два прѣдмета — и вода и въздухъ. Едно отъ двѣтѣ. Ако водата попадеше случайно въ дървото, напр. ако то би се намокрило отъ дъждъ, тогазъ това не е опасно, тѣй като вѣншния сухъ въздухъ ще осуши тая вода, тя ще се испари и дървото отново ще се провѣтри. Друга е работата, ако причината за влагата на стѣнитѣ е постоянна, въ свѣрска съ влажността на почвата. Тая влага води подирѣ си много зли-ни. Прѣзъ топлото врѣме отъ годината въ такава една кѣща ще бѣде много задушно, въ нѣма да е поне студено. А въ студено врѣме, водата, която е замѣстила въздуха въ стѣнитѣ, ще замръзне; тогазъ размѣняването на въздуха ще се досущъ спрѣ, стѣнитѣ ще истинатъ и ще крадатъ топлината на на-шитѣ жилища, и, колко повече топлимъ жилищата си, толкова по-голѣма ще става влагата и толкова по-задушно ще ни бѣде; по стѣнитѣ ще земе да тече и отъ тѣхъ ще вѣе студъ, и влага. А знайно е, че влагата и студа влакятъ слѣдъ себе си всѣ-какви настинки.

Отъ всичко горѣказано слѣдва, че влажната почва прави жилището ни влажно и задушно и тая влага и задушние не можемъ ни най-малко да прѣмахнемъ чрѣзъ силно отопление както обикновено вѣрватъ неопитнитѣ и незнающии хора.

Нека споменемъ още и туй, че влагата, като се събира и стича подъ жилището прави дюшето влажно, и това е то при-чината, гдѣто по нѣкой пакъ „духа отъ долу“.

Но освѣнъ на тия свойства на почвата, т. е. на влагата или сухостята ѝ, трѣбва да обрачаеме още по-голѣмо внимание на *чистотата* ѝ. А какъ и отъ какво се разваля чистотата на почвата? Най-често и прѣди всичко отъ самитѣ насъ, по при-чина на нечистотието и нехайството ни. Селскиятъ дворъ се омър-сява често пакти отъ нечистотитѣ на домашнитѣ животни, които колкото грижливо и да ги изнасямъ се пакъ течнитѣ не-чистотии попиватъ въ земята и тамъ тѣ започватъ да гниятъ развалятъ въздуха и малко по малко се промѣкватъ въ стѣнитѣ. Слѣдователно, въ едно и сжщо време и въздуха и стѣнитѣ на жилищата ни ще бѣдатъ заразени отъ врѣдни, гниещи вещества. Да притуримъ сега кѣмъ смѣта още и едно голѣмо количество хорски нечистотии, помни и разни боклуци и парцалаци. Тия нечистотии рѣдко се изхвърлятъ и всичко това тѣе, особено въ горѣщитѣ, гние, вонѣ, испарява се, вонята се распрѣсва въ въздуха на нашитѣ жилища и тоя въздухъ го дишаме пакъ ние.

Слѣдователно, безъ прѣувеличение можемъ да кажемъ, че такива жилища сж съградени въ боклука и калѣта, — нѣщо което разваля въздуха, когато ний дишаме, а това не може да не бѣде вредно за нашето здравие.

Съ какво можемъ да си помогнемъ въ такива случай? Ако думата е за цѣло село, расположено на влажна почва, то почвата може да се осуши, като се направятъ улици и сто-кове, за да може водата да се стича по тѣхъ въ по-нискиѣ близколѣжащи мѣста; тая вода може да се стича и въ рѣката, ако такава има, но въ тѣкъвъ случай трѣбва да се гледа, щото призитѣ да се истичатъ по-долу отъ селото; въ противенъ случай рѣчната вода ще се омърси и ще стане врѣдна за употребление.

Кѣща, скоро досвършена иска просушаване, провѣтриване особенно ако е правена отъ влаженъ дърволякъ; това провѣ-триване полѣзно е да става лѣтѣ.

Гюбрето изъ двороветѣ трѣбва грижливо да се изхвърля, а тѣй като течнитѣ нечистотии (като пикочѣта) немогатъ да се изхвърлятъ съ кола, то добрѣ е отъ врѣме на врѣме да се прѣкопава или прѣравя почвата и постѣ да се засипва, ако може, съ пѣськъ, пепель, суха прѣстъ, вѣглища; това дирѣ е най-добрѣ.

Човѣшкитѣ нечистотии трѣбва поне веднѣжъ да се изнасятъ; ако по нѣкои причини това не може да се изнасятъ;

*) Продължение отъ брой 17.

трѣбва отъ врѣме на врѣме да се мѣнява мѣстото за испражненіето (нуждницѣтъ), старитѣ да се закопаватъ и посипватъ съ суха прѣстъ; на такива мѣста добръ се прихващатъ разни трѣви и озонни дървета.

Особенно важно е да се пазятъ всички мѣрки за чистотата на въздуха и почвата въ време на заразителни болѣсти.

Въ заключение да кажемъ нѣколко думи за врѣдното влияние върху нашео здравие на запрѣнитѣ (застояли) води изобщо и особенно на блатата. Всѣкому извѣстната блатна трѣска зависи именно отъ съсъдството на тия блатата. Най-врѣдното срдѣство да се избави човѣкъ отъ тая изнурителна и упорна болѣсть е да се насушатъ блатата; но тъй като това не е споредъ кесията на селскитѣ и на нѣкои отъ градскитѣ общини, то трѣбва такивато да се задоволяватъ съ достъпнитѣ мѣрки, отъ които ще споменемъ слѣдующитѣ: трѣбва, до колко се може, да се избѣгва навъртаніето около такива блатата, а най-повече вечерно врѣме и още повече спаніето тамъ, особенно пъкъ на голата земя; не трѣбва да се пие блатна вода. Най-опасното врѣме за прихващаніето на трѣската е отъ захожда-ніето на слнцето до изгрѣваніето му. Ако трѣската е вече прихваждала човѣка, то не трѣбва нищо друго, освѣн да се цѣри и то най-добръ съ хина (сулфатъ), която е достатъчно извѣстна сега и по селата (може да се достави отъ коя-да-е аптека за грошъ или за 60 пари единъ прахъ и да се гьлта 5-6 часа прѣди втрисаніето). Ако нѣма хина, то добръ е да се употрѣбва пилинь.

Въ една особна притурка къмъ „Варнен. Общ. Вѣстникъ“ брой 24, е напечатанъ приказъ подъ No 203, който дава указания, какъ да се помогне за спираніето на злокачественната трѣска, която върлува въ града ни Варна и какви прѣдпазителни мѣрки трѣбва да се взематъ, за да не ни доде на гости новата гостенка—холерата, която вече рѣдомъ посѣщава европейскитѣ градове и държави. Сжщо тъй въ броеве 21-22, отъ „В. О. Вѣстникъ“ подробно се разправятъ мѣрките и наставленията, които трѣбва да се взематъ противъ холерата. Всѣкой гражданинъ, въ интереса на своео собствено и на общественото здравие трѣбва точно и добросъвѣстно да изпълни означенитѣ тамъ съвѣти и прѣдписания. За по-голъмо улеснение на населеніето даватъ се и слѣдующитѣ кратки пояснения:

1) Жѣлѣзната варъ, за която се спомѣнува въ горния приказъ No. 203 и съ която трѣбва да се мажатъ стенитѣ на нуждницѣтъ се приготвява така: къмъ обикновенната варена вода, съ която винаги се мажатъ стѣнитѣ, туря се дребенъ сачи-кажъръ и се чака до като той се растопи. Слѣдъ това се мажатъ стенитѣ.

2) Катранътъ, който се употрѣбва за пречистваніе на нуждницѣтъ е сжщия, който се употрѣбва за мазаніе кола. Трѣбва да се туря за всѣкий човѣкъ на день по 50 грамма катранъ на 500 грамма вода и тая течностъ да се влива въ нуждника.

3) За очистваніето въздуха въ стаитѣ за живѣние туря се въ тѣхъ една чаша пълна съ 2 части оцетъ и 1 частъ спиртъ. Ако хората не могатъ да търпятъ миризмата на оцета, то къмъ него се притуря вмѣсто спиртъ 1 частъ одеколонъ.

4) Да се пази да се не пие нечиста вода. Кладенчовата вода строго трѣбва да се прѣглежда, да не би въ кладеница да има растителни остатъци, които да гнижатъ. Въобще, трѣбва да се избѣгва пиење кладенчова вода.

5) Отъ Градск. Санит. Отдѣление се отпущатъ дезинфекционни срдѣства само на бѣднитѣ, но не се продаватъ на заможнитѣ граждани.

Цѣрение на охтиката чрезъ вода. — Докторъ Ебергъ въ Буеносъ-Айросъ съвѣтѣва охтичавитѣ да си обмиватъ цѣлото тѣло съ студена вода при 0°. Такива обмивания, споредъ неговитѣ наблюдени, успокояватъ кашлицата и докарватъ опрѣснителенъ сънъ. Ако обмиваніето не помогне за това, по Ебергъ прибѣгва къмъ обмиваніе съ 8 литри вода при 0°. Ако пъкъ и това не помогне, тогава охтичавия го потапятъ въ ванна съ вода при 7° и го държатъ въ нежъ отъ единъ мигъ до 2-3 минути спорѣдъ нуждата. Такава ванна може да се употрѣби при всѣка една степенъ на болѣстѣта, при което винаги се получава облѣкчение. Отъ 27 отхичави, които сж се ползували отъ горѣописаній способъ, оздравели сж 6, получили облѣкчение — 9, останали безъ измѣненіе—2 и умрѣли—10. Всички оздравели били въ началото на охтиката. Неоздравелитѣ получили отъ обмиваніето поне тая полза, че прѣстанали да потѣжатъ.

(Изъ „Н. и Ж.“ No. 33)

Отговорникъ: Петъръ А. Поповъ

Издава: Варн. Град. Общ. Управление

ОБЯВЛЕНИЯ

Обнародваното въ бр. 23 на „В. О. Вѣстникъ“ разпрѣделение за отиваніе и връщаніе въ Пловдивъ за Изложението се огнѣнява и вмѣсто него остава въ сила слѣдующето разпрѣделение

Станции	День на циркул-раніето	Трѣнь или ПАРХОДЪ		Трѣнь или ПАРХОДЪ	Трѣнь или ПАРХОДЪ	Трѣнь или ПАРХОДЪ
		Пристигна	Тръгна			
Пловдивъ Т.-Сейменъ	Срѣда и Петъръкъ	вечеръ	5 54	Парходъ „Султанъ“	вечеръ	3 15
		8 25	вечеръ		4 15	
Ямболъ	Четвъртъкъ и Сжбота	Смѣсенъ трѣнь № 321	вечеръ	9 40	Смѣсенъ трѣнь № 122 а	вечеръ
		вечеръ	2 —	10 30	вечеръ	1 55
Бургасъ	Четвъртъкъ Сжбота	Смѣсенъ трѣнь № 121 а	сутринь	2 05	Смѣсенъ трѣнь № 322 а	сутринь
		сутринь	6 58	сутринь	2 40	сутринь
Варна	Четвъртъкъ Сжбота	Парходъ „Султанъ“	сутринь	7 20	Пощенскій трѣнь № 4	сутринь
		сутринь	1 —	сутринь	8 11	сутринь
					Пощенскій трѣнь № 4	сутринь
					сутринь	10 44

(Изъ „Държ. Вѣстникъ“ брой 176, обявление No. 9803 отъ Бж. Държ. Жѣлѣзници.)

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО-ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4786

Варна, 27 Августъ, 1892 год.

Приканватъ се всички притежатели на лозя въ Варненската Градска Община, да исплатятъ всички дължими отъ тѣхъ Държавни и Общински недобори, и се снабдятъ още отъ сега съ нуждното позволение за гроздоберъ, безъ каквото никому не ще се допустне бранието лозята си, за да не бждатъ при-нудени отпослѣ, вслѣдствие навалица, да чаектъ по нѣколко дни за такова.

за Кметъ: *Г. И. Ноевъ.*

за Секретаръ: *Гаази*

Начал. на Финан. Отдѣл. *П. В. Петрановъ*

Варненско Българско Училищно Настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 4994.

Търсятъ се 7 учители и 5 учителки съ възна-граждение: на първостепеннитѣ учители 200 лева, на второстепеннитѣ — 300, на третостепеннитѣ — 360 и на врѣменнитѣ, свършивши пълно педагогическо училище или гимназия — 300.

гр. Варна, 29 Августъ, 1892 г.

Прѣдседателъ: *Колони.*

Печатница на Хр Н. Войниковъ—Варна.